

begrunder den strafferetlige beskyttelse mod børnepornografi, ikke i tilstrækkeligt omfang kan begrunde kriminalisering af tilfælde, hvor den afbillede person er over 18 år og alene fremtræder som mindreårig.

Bestemmelsen i straffelovens § 235 er affattet ved lov nr. 228 af 2. april 2003 om ændring af straffeloven, adoptionsloven og retsplejeloven (Børnepornografi, seksuel udnyttelse af børn, salg af børn og gennemførelse af straffesager om seksuelt misbrug af børn mv.). Der henvises til lovforslag L 117, fremsat den 10. december 2002, og Folketingets forhandlinger s. 3609-3620, 6141-6142 og 6614.

I bemærkningerne til det lovforslag (L 117), der dannede grundlag for ovennævnte lovændring, er under pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger redegjort for indholdet af artikel 9 i Europarådets konvention om IT-kriminalitet og under pkt. 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger for Justitsministeriets overvejelser om de lovgivningsmæssige konsekvenser af Danmarks ratifikation af konventionen om IT-kriminalitet for så vidt angår konventionens artikel 9.

Bestemmelsen i § 235 ændredes på baggrund heraf bl.a. således, at den generelt kriminaliserer udbredelse af børnepornografisk materiale – og ikke kun erhvervsmæssig udbredelse – samt besiddelse af børnepornografisk materiale, herunder fiktiv børnepornografi.

Pligten til efter artikel 9 at kriminalisere udbredelse og besiddelse af børnepornografisk materiale er således efter Justitsministeriets opfattelse opfyldt med bestemmelsen i straffelovens § 235.

Efter *artikel 10* er de kontraherende parter forpligtet til at straffe krænkelse af ophavsrettigheder eller relaterede rettigheder, som disse er defineret i national lovgivning.

Som nævnt forudsættes det i bestemmelsen, at national lovgivning i den forbindelse opfylder de forpligtelser, der følger af en række internationale konventioner til beskyttelse af sådanne rettigheder, herunder Bernerkonventionen, TRIPS-aftalen, WCT-konventionen, Rom-konventionen og WPPT-konventionen.

Kulturministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at forpligtelserne efter artikel 10 til at kunne straffe krænkelse af ophavsrettigheder og relaterede rettigheder må anses for opfyldt med ophavsretsloven.

Efter ophavsretslovens §§ 76 og 77 kan bl.a. krænkelse af sådanne rettigheder straffes med bøde og under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Efter lovens § 80 kan der endvidere pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede ændringer af ophavsretslovens § 76, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Efter *artikel 11* forpligtes parterne til at kunne straffe forsøg på de forbrydelser, der er nævnt i artikel 2-11, og medvirken til de forbrydelser, der er nævnt i artikel 3-5, 7,8 og 9, stk. 1, litra a og c.

Kriminaliseringspligten må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved forsøgs- og medvirkensbestemmelserne i straffelovens §§ 21 og 23.

Artikel 12 vedrører parternes forpligtelse til at gøre juridiske personer ansvarlige for de handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 2-11.

Denne forpligtelse vil være opfyldt med straffelovens § 306, hvorefter der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelse af straffeloven.

Artikel 13 vedrører parternes forpligtelse til at sikre, at handlinger omfattet af konventionens artikel 2-11 bliver mødt med sanktioner, som er effektive, og som står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Forpligtelsen efter artikel 13 må efter anses for opfyldt ved de bestemmelser i straffeloven og ophavsretsloven, der er beskrevet ovenfor i forbindelse med overvejelserne om de lovgivningsmæssige konsekvenser af konventionens artikel 2-11.

Del 2 – Processuelle bestemmelser

Konventionens *artikel 14* og *15* indeholder fællesbestemmelser for de processuelle indgreb, der er fastsat i artikel 16-21.

Som nævnt skal de processuelle indgreb, medmindre andet er bestemt, kunne foretages ved alle handlinger omfattet af konventionens artikel 2-11 og andre strafbare handlinger begået ved hjælp af et edb-system samt i forbindelse med indsamling af elektronisk bevismateriale for en strafbar handling, jf. artikel 14, stk. 2.

Det følger i den forbindelse af bemærkningerne i den forklarende rapport til artikel 14, stk. 2, at indgrebene som udgangspunkt skal kunne foretages i forbindelse med efterforskning af alle strafbare forhold, når blot efterforskningen involverer elektronisk bevismateriale.

Efter konventionens artikel 15 skal parterne sikre, at indgreb efter konventionen foretages under iagttagelse af betingelser og retssikkerhedsgarantier, som følger af bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder selvinkrimineringsforbudet.